

Црквено народни часопис що се дружи са македонија - бели адигео

Бели Анђео

Поуке прозорљивог старица Порфирија

Љубимо Христа! Нека нам је Он једина нада и старање! Њубимо Христа
само њега ради! Нијада нас ради.

Важно је да уђемо у Цркву. Да се сјединимо са нашим ближњима, да усвојимо радости и жалости свих. Да их осећамо као своје, да се молимо за све, да до бола желимо њиково спасење, да заборављамо себе. Да чинимо све за ближње као што Христос чини за нас.

Када издављамо себе, нисмо хришћани. Истински хришћани смо када живимо сјединњи у Христу, односно када доживљавамо јединство у Цркви Његовој са осећањем једнога. Стога се Христос моли Оцу своме речима: „Да буду једно. Он то стално понавља, а и apostoli то складе наглашавају. То је највећа дубина, најдубљи смисао речи Цркве. Ту се криje Њена тајна – да се сви људи сједине као један човек у Богу. Нема друге религије која би била таква као што је наша.

Служећи Богу, живиш у рају. Ако упознаш и заволиш Христа, живиш у рају. Христос је рај. Рај почиње овде. Црква је рај на земљи. Веома сличан - штавише исти- са оним на небесима. Исти рај који се налази на небу налази се и овде на земљи. Овде су све душе једно, као што су у Светој Тројици три божанска лица, али међусобно сјединјена тако да чине једно бине.

Наše главно старање јесте да се посветимо Христу, односно да се сјединимо са Црквом. Ако уђемо у љубав Божју, улазимо у Цркву. Ако не уђемо у Цркву, ако не постанемо једно са овдашњом земаљском Црквом, онда постоји бојазан да ћемо изгубити и ону небеску.

Поуке прозорљивог старица Порфирија

Црквено-народни часопис ЦШО Св. Аранђела Михаила Бели Анђео

Редакција:

Главни и одговорни уредник: протојереј Малиша Миловановић

Историја: Љубомир Котур

Технички уредник: Зорица Котур и Зоран Драгић

Школске стране: Дара Миловановић

Сарађници: Сњежана Анђелић и Станислав Ђупљац (фото)

Рецензент, лектор и енглеска сектација: Јулијана Толовин
Лубав је вазда спремна на жртву. Ако нешто чиниш као да је то за тебе кулуп, душа ти се буни и реагује против тога. Љубав привлачи благодат Божју. Када сиће благодат, самим тим долазе и благодатни дарови Светога Духа: „А плод Духа јесте: љубав, радост, мир, дуготрљење, благост, доброта, вера, кротост, уздржавање. За такве нема закона“ (Гал. 5, 22-23). Ово су својства што треба да их има душа која је здрава у Христу.

Divine Saying of St. Niloay of Zicha and Ohrid

After a large number of people had gathered around our Lord Jesus Christ, the Lord spoke these words: "What does it profit a man if he gains the whole world and loses his own soul?" In addition, He spoke these words: "What can a man give in exchange for his soul?"

This means that a man's soul has more value than the whole visible world. And if a man loses his soul, with what can he make payment, with what can he buy it back again? With nothing in the world. Not even if he gives the whole world can he buy his lost soul.

Blessed is he who knows this, and who guards his soul as his greatest treasure. Blessed is he who stands guard over his soul every day and does not permit his soul to suffer harm in any way. For he who saves his soul will save everything, and he who loses his soul will lose everything.

In a small town there once lived a very rich man. He lived in a small dilapidated house. He did not want to renovate his house, but saved and guarded his wealth. Now this one night his house happened to catch fire and burn down. The man, however, jumped out of bed undressed, searched out his saved-up treasure, and leapt out of the house. His whole house was reduced to ashes, but he did not feel sorry about it at all. Rather, with his wealth he moved to a large city, and in this large city he built a beautiful palace, and there he continued to live cheerfully and free from worry.

What does this story symbolize? The small town represents this world, in which men live as guests for a short time. The small dilapidated house represents man's body, the home of man's spirit. The rich man represents a sensible Christian, who has heard, understood, and laid up in his heart the words of Christ. "What does it help a man if he gains the whole world and loses his own soul?"

The great wealth of the rich man represents the rich soul of a sensible Christian, who labored for a whole lifetime to live according to the law of Christ and amass into his soul all those good works which shine more brightly than gold or silver or precious gems. That spiritual gold and silver, that great spiritual treasure is: faith and hope in God, love for God, prayerfulness, mercy, goodness, peace, brotherly love, humility and purity.

What does the burning down of the house represent? It represents bodily death. The unexpected fire in the night represents unexpected bodily death, of which no mortal knows the day or the hour. The awakening of the rich man from sleep at the moment of the fire and the moving to the large city represent the freeing of the soul from the body at the hour of death and the moving to the other world.

The large city represents the eternal kingdom of Christ, in which only the angels and the righteous live. The beautiful palace in the large city represents the dwelling place of every righteous soul in that world, in the eternal and everlasting kingdom.

This story is clear and the moral is beautiful. Whoever has ears to hear, let him hear. Let no one place his hope in this transitory life, which passes as quickly as a cloud driven by the wind from Perister to Obitak. Let no one take pride in his body, for every human body is a dilapidated house, which death will soon reduce to ashes. But let every Christian man and woman ceaselessly take thought for their souls, for that unique treasure, which can save them from death and destruction. Whoever takes thought for his soul, listens to Christ's words and carries out His holy commandments—the meek Christ helps such a man and helps him without ceasing.

He watches over him as a mother over a child in a cradle. And He nourishes him and waters him day and night with His Holy Spirit. And He gives him a guardian angel to protect him in all the paths of life and to take away his soul at the hour of death and lead it into the Heavenly Kingdom.

To our God be glory and praise. Amen.

Црква је увек уз вас, останите и ви уз своју Цркву

Беседа Његове Светости
патријарха српског Г. Г. Иринеја

Чешто друго у односу на отаџбину, то је земља наших отапа и наше историје, наше културе, које смо дес и састав њих, на које смо се угледали, где су рођени наши претци и тако да Србија и српске земље су наша отаџбина којој треба да смо вјерни и душом и срцем, јер смо тамо рођени, јер смо тамо сунце угледали, тамо на свет дошли и то треба да имамо на уму.

У данашњем Светом Јеванђељу, чули сте драга браћа и сестре које је Господ позвао прве своје ученике, Петра и његовог брата Андреја, Јована и његовога брата Јакова. Господ позива рибаре али чистите ћуде, пуне вере и љубави према Господу, а ту веру и љубав Господ је видeo у срцима њиховим зато нема потребе да их побудије да пођу за њим, довољно је било да каже "хайдете за мном," и тај чудесан позив браћио и сестре,

нашао је одјека у њиховим душама, у њиховом срцу и оставили су своје мреже, своје мале ладе којима су рибари рибу ловили и пошли за Господом њиховим и свају нас, љедноставан позив браћио и сестре, колико је мот Христова реч имала, тада и тада и апостоле Његове, доводљна је била реч да каже хайде за мном, а они не питају ни куд нас водиш, ни коме нас водиш? Него су се олазили и пошли за њим апостоли Невгови, прославени Духом Светим и Господ их је учинио учитељима не само свога народа, не само свога града, већ им је учинио учитељима целе василоне небеске.

Од онога дана у коме смо живели, до данас до краја света и времена. Апостоли браћо и сестре, који су гледали Господа својим очима, слушали Његове речи, кавче никада

дом, то је напа домовина, а домовина је

Divine Services in SEPTEMBER 2015

НИКО није до тада тако говорио. То су биле обичне речи у Јеванђељу па прочитајте, то је разумљиво свима и оним најобразованijим и оним најпростијим. Сви могу да схвате речи јеванђелске, а шта је необично у њима, необична је сила и благодат речи, која је излизала из уста Христових, из речи Неговак. Зато су они и они из другог народа слушајући речи њихове нису могли да исповеде да овако никад нико није говорио, а тек онда када су глепали чудесна дела његова: испљивао је болести, истериго зле духове из људи, умнокава хлеб од пет хлебова.

Господ је благословио и наститио пет хлебада људи и накуцио доста котарица од преосталих и од две рибе наститио све то.

Зато су они чувиши и виделиши после проширили ради сазнава да то није обичан човек, него да је то Бог у телу људском и да је највећа тајна од како се збило да је Бог узео људско тело и постао човек као и ми, веома сличан нама, осим у греху, јер је Бог. Зато су за њим пошли и на дан свете Пејсестице благодат Светога Духа је спаша на њих. Понди су у свет не да причају приче, које данас често чујемо, не то су нејверне, не

04 September 2015 (Friday)	6 PM- Akatist Most Holy Mother of God
06 September 2015 (Sunday)	10 AM- Divine Liturgy
11 September 2015 (Friday)	10 AM- Divine Liturgy <i>The Beheading of St. John the Baptist</i>
13 September 2015 (Sunday)	10 AM- Divine Liturgy - Prayer for start of school year 2015/16
20 September 2015 (Sunday)	10 AM- Divine Liturgy (The Nativity of Most Holy Mother of God)
21 September 2015 (Monday)	10 AM- Divine Liturgy (The Nativity of Most Holy Mother of God)
27.September 2015 (Sunday)	10 AM -Divine Liturgy (Holy Cross day)

Прква Христова
постоји и постојање до краја света и времена постојање као дело Божје, а све оно што Бог чини је вечно и непролазно и вечно. И људи могу то да прославе, а чути речи које је Господ изрекао

апостолу, Христос је глава Цркве, и скака борба против Цркве

је узашудна и штетна за душе оних који нападају Цркву.

Ево Богу хвала браћо и сестре, данас сам обравио у ливним крајима са вама, нашом браћом, са народом нашим, када кажем народом нашим да и Црква којој припадамо је Црква сих нас, али не само нас Срба, него свих оних који су крштени у Име Оца и Сина

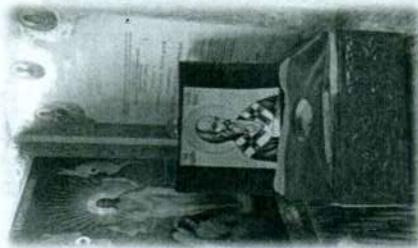
Every first Friday of the month at 6:00 pm is held Akatist prayer to Lord Jesus Christ, Most Holy Theotokos and Ever Virgin Mary and to St. Nikolay Serbian. Akatist prayer is a prayer of thanks giving and glorification of Christ, Most Holy Mother of God and his saints.

Church Building Maintenance

We thank all of those who helped us to maintain our Church building and church facilities. Thanks to the voluntary work of many we have maintained landscaping, painted fences, repainted and upgraded the new picnic tables and chairs, refurbished the main church door and miscellaneous work to help our Church beautiful. We also bought new appliances to replace the ones that stopped working. We thank to all of you who helped but we would like to mention those ones who constantly helped in every action together with Father Malisa Milovanovic and the president of Church School Congregation Ljubomir Kotur: Mile Visekruna, Radomir Okuka, Milorad Njeovan, Nikola Kos, Stevo Kos, Slavko Belica, Nikola Djasic, Ranko Vujićić, Savo Kovac, Goran Gogic.

Serbian Eastern Orthodox Church St. Archangel Michael honoured with Holy Relics of St. Nikolay Serbian

Proto-presbyter Malisa Milovanovic

With God's blessing and the blessing of Serbian Patriarch and the Administrator of the Serbian Diocese of Canada, His Holiness Irinej, as well as with good will of His Grace, Serbian Bishop of Valjevo Eparchy Right Reverend Milutin, our Church, St. Archangel Michael, has been awarded with the piece of Holy relics of St. Nikolay (Velimirovic).

This great blessing of relics was given to our people on the day of St. John of Shanghai at the Eparchy of Valjevo and the Lelic Monastery on June 2nd of this year.

Father Malisa Milovanovic and proto-presbyter Jovan Vukovic, a priest from the Krusevo Eparchy have gone on this blessed visit. This pilgrim was to venerate the holy relics of St. Nikolay at the monastery Lelic, as well as to venerate the holy relics of Venerated Ava Justin of Celije, whose divine scent has rejoiced all present at the monastery, and all were filled with indescribable joy.

After being given the holy relics, the priests went to the Church of Most Holy Theotokos is Krusevac, where they had a warm welcome and were presented to the faithful for spiritual strengthening.

On July 17th, the holy relics of St. Nikolay arrived to Vancouver, and with ringing of the church bells and the procession and litany had a respectful entrance to the church. The holy Relics were placed at the center of the church and then the Akatist prayer was held to the glory of God who is wonderful in his saints.

The holy relics will be in the altar for 40 days and every Sunday will be taken out for the faithful to venerate and receive the blessing from the heavenly guest St. Nikolay. On the day of the Ascension of the Most Holy Theotokos the holy relics will be taken out of the altar to the church where they will permanently dwell to the spiritual joy of all who come to venerate it.

We thank God for everything and we bow our heads before our Lord for giving us such a blessing to our Church, and may Lord God Jesus Christ be merciful to all of us through the intercession and the prayers of the Most Holy Mother of God and his saint St. Nikolay Serbian. Amen.

Troparion Song to St. Nikolay:

O golden-tongued preacher proclaiming the risen Christ,
Everlasting guide of the cross-bearing Serbian people,
Resounding harp of the Holy Spirit, and dear to monastics who rejoice in you,
Pride and boast of the priesthood, teacher of repentance, master for all nations,
Guide of those in the army of Christ as they pray to God,
Holy Nicholas teacher in America and pride of the Serbian people,
With all the saints, implore the only Lover of mankind
To grant us peace and joy in his heavenly kingdom!

јер Црква је гено Његово, чији смо ми чланови тога гена, коме влада сам Господ и Спаситељ наш Иисус Христос.

Ето Црква којој припадате није вас оставила кроз читаву нашу историју, када су биле оне две познате велике сеобе 1695 и 1937 када је народ са Косова и Метохије и читавог дела Србије, због освете турке, морао напусти крајеве, понели су са собом свете мошти, свете иконе Христове, и то су носили са собом, све друго су оставили, јер су бежали чувајући свој живот. Црква је са њима ишла и дошли су у Австроугарску у текничким привредама, у текој спротини и исимаштини, правили су лепе Цркве, брвнаре, нису могли да подигну веледнев катедrale, што ће касније учинити, па су и то учинили када су и своје докове правили од гумнина, цркве обј брвнара. Касније када су стапили на своје ноге, када су се снаши, онда су правили веледневне храмове и данас они сведоче присуству онога што се сада ради, на жалост и у то време многи су се вратили, што није искључено и код вас једнога дана, даће Бог да буде он што јесте да се многи врате тамо где су и поникли.

Имамо веру у Господа, веру у којој живимо, крећећи се и јесмо љубом, али да никад не заборавимо оног који нас је створио за овај свет, да не заборавимо веру своју, јер веру коју ми имамо, то је вера светих Апостола, вера коју је Господ Иисус Христос оставио анонимима, вера коју су Апостоли прихvatili и проповедали свету, и ту веру своју коју су проповедали, они су посведочили о њој речима и чудесним делцима. Гу лежи тајна коју су апостоли бројширили. Та вера је створила добру лозу Немањића када је цваста Србија и када је поднела старе и велике манастире и све Цркве, и владари су били ти око Цркве. Немањићи нису оставили ни један двор, али су оставили Цркве и манастире, и по томе

и Светога Духа, припадају овој Цркви, многобрдни народи и своји који су у Цркви су десна Божја, а када смо десна Божја, онда смо брана и сестре међу собом и тај закон је духовни који нас сјединjuje и орођује и још нас ближи, још нас чини ближим једни другима.

Да осетимо да смо десна Божја и да смо они које је Бог послao на овај свет. Радујем се што сам са вама данас овде и зансто ми је лепо видeti вас сабране у овом Храму, дивном Храму који сте подигли, у славу имена Божијега у њега сте уложили свој труд, своју љубав и свој иметак, и да знаете да је то право богатство и права вредност уложити у ову Цркву, у дом Божјији, то је наше узглavlje Богу, а што има што нам Бог није дао. Чим дођемо у свет као малени и слабацини, затичмо овај свет и користимо и одлизмо из овог света, а богословија, духовни, право богатство, које нас никада неће оставити, оно што хоћemo за име Божјији и славу Божју, што хоћemo за Цркву Његову,

His Holiness Serbian Patriarch Irinej

Visited Vancouver for the First Time

On the day of Venerated Ava Justin of Chelije, June 14th of 2015, the faithful people of Vancouver and the Lower Mainland had a great honour to be visited by his Holiness Serbian Patriarch Highly Reverend Irinej.

In this Pacific Western Region, Serbian people lives more than over a 100 years, and never in its history since Serbians live here, did we have such a great joy that the Serbian Patriarch from the throne of the first Serbian Archbishop St. Sava visits our Church.

Our Church-school community prepared a very warm welcome for our patriarch and many people came to express respect and to receive the blessing from this joyful occasion. A delegation of both Serbian churches from our church St. Archangel Michael and St. Sava Church welcomed His Holiness at the airport with the bread and flowers, the old Serbian custom for welcoming dear guests.

On Sunday morning, His Holiness served the Holy Archbiishop's Liturgy together with Archbiishop's deputy of Serbian Diocese for Canada Right Reverend proto-presbyter-stavrofor Vasiliј Tomic, proto-presbyter and stavrofor Miroslav Dejanov and proto-presbyter and

Срчки Патријарх први пут у Ванкуверу

На дан св. Јустине Ђелијског 14. јуна 2015. године, верни народ у Ванкуверу и околини имаје чест да буде удостојен посете Патријарха српског Г.Г. Иринеја. У овим географским удељеним, тачније најзападнијим парохијама СПЦ, наш верни народ живи више од сто година, и до сада није имао овакво велику част да наследник св. Саве у трону Српске Православне Цркве дође у посету.

На св. Архијерejsкој Лигурији, на којој је учествовао Патријарх српски, састуживали су протојерј-ставрофор Василиј Томић, протојерј-ставрофор Драго Кнежевић, протојерј-ставрофор Милош Милошевић, јереј Марко Радмановић, и протојакон Дамјан Бокић. Велику част имаји јер су са нама сеслуживали и светитељни Руске Православне Цркве Светије Омер и Евграђиј Хришћунов, који су дошли у наш храм са својим парохијанима. После причешћа верних, Патријарх се обратио верном народу, и у најахотуј беседи нас сре поучавао вери нашој прадедовској и светогосавској, о значају нашеј језика и о чувању нашег идентитета у дијаспори.

Потом, добром вредним сестара из КЦС „Косовка Левојка“ у пуној сали уприничен је свечани банкет, на коме су се могле чути песме деле из спрске школе, и девојака из фолклорне групе „Млада Србија“. Патријарх и гости поздравили су прејседник УО господин Јубомир Котур и протојерј Маринаша Милошевић. На крају, Патријарх се свима захвалио на велигантном дочеку, и поручио нам да се монитвично уздајемо, и Богу обраћамо, да своју делу доводимо у наше храмове, и да свој језик и културу

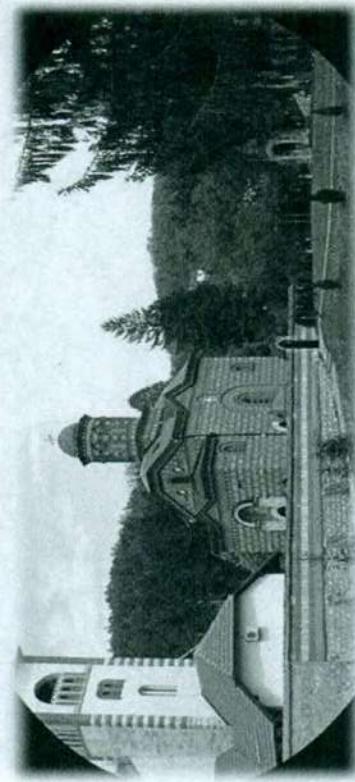
Протојерј Маринаша Милошевић

path to salvation. He has left behind many soul-profiting writings which proclaim the truth of Christ to modern man. In them he exhorts people to love God, and to live a life of virtue and holiness. May we also be found worthy of the Kingdom of Heaven through the prayers of St Nicholas, and by the grace of our Lord Jesus Christ, to Whom be glory forever. Amen.

love for children, who hastened to receive his blessing whenever they saw him in the street.

He was a man of compassionate prayer, and possessed the gift of tears which purify the soul (St John Climacus, LADDER, Step 7). He was a true pastor to his flock protecting them from spiritual wolves, and guiding them on the

Monastery Lelich (Лелић) in Serbia

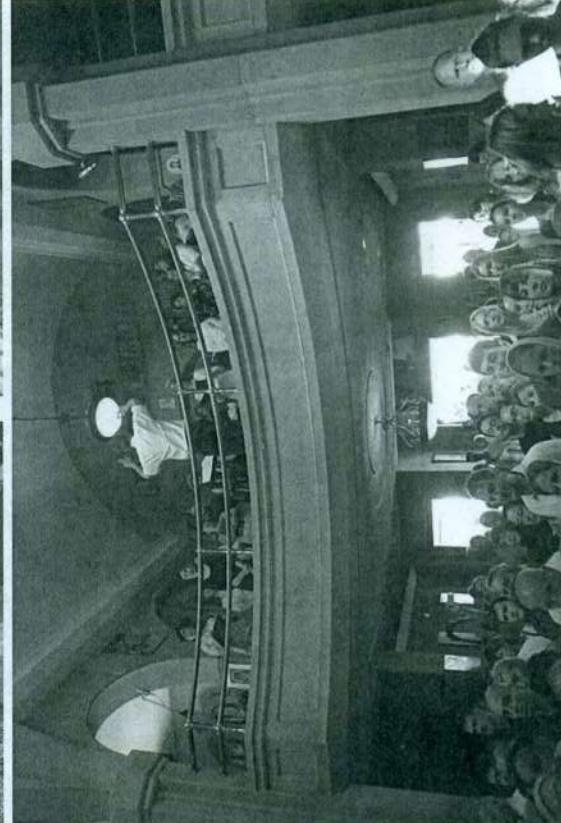
Bishop Nikolaj. The scene of the Last Judgment dominates the interwoven biblical events. The iconostasis dates from the same time as the church. In 1991 a museum was opened within the monastery complex dedicated to the memory of Bishop Nikolay, one of the greatest minds among the bishops of the Serbian Orthodox Church. On May 12, 1992, the earthly remains of Bishop Nikolaj were brought from the monastery of St. Sava in Libertyville, Illinois USA to the Lelic Church.

Bishop Nikolaj Velimirovic was a great educator, Doctor of Philosophy, from Oxford, author of large numbers of religious and philosophical works.

Lelich monastery is located in the village of the same name near Valjevo (11 km). It is the endowment of Bishop Nikolaj and his father Dragomir Velimirovic.

The church is a modest structure in which the Morava style is permeated with new architectural solutions. It has a cruciform base with a dome over the central part of the church. It is built of stone, brick and travertine. In front of the church is a large bell tower with the church resident. The churchyard has a chapel, the endowment of Bishop Nikolaj as well.

The frescoes are based on the ideas of Bishop Nikolaj. This painting is unusual in the content and it contains the theological interpretations of

Achimandrite Nicholas left England and went to America, where he proved to be a good ambassador for his nation and his Church. The future saint returned to Serbia in 1919, where he was consecrated as Bishop of Zhicha, and was later transferred to Ochrid. The new hierarch assisted those who were suffering from the ravages of war by establishing orphanages and helping the poor.

Bishop Nicholas took over as leader of Bogomiljki Pokret, a popular movement for spiritual revival which encouraged people to pray and read the Bible. Under the bishop's direction, it also contributed to a renewal of monasticism. Monasteries were restored and reopened, and this in turn revitalized the spiritual life of the Serbian people.

In 1921, Bishop Nicholas was invited to visit America again and spent two years as a missionary bishop. He gave more than a hundred talks in less than six months, raising funds for his orphanages. Over the next twenty years, he lectured in various churches and universities.

When Germany invaded Yugoslavia on April 6, 1941, Bishop Nicholas, a fearless critic of the Nazis, was arrested and confined in Ljubostir Vojlovici Monastery. In 1944, he and Patriarch Gavril were sent to the death camp at Dachau. There he witnessed many atrocities and was tortured himself. When American troops liberated the prisoners in May 1945, the patriarch returned to Yugoslavia, but Bishop Nicholas went to England.

The Communist leader Tito was just coming to power in Yugoslavia, where he persecuted the Church and crushed those who opposed him. Therefore, Bishop Nicholas believed he could serve the Serbian people more effectively by remaining abroad. He went to America in 1946, following a hectic schedule in spite of his health problems which were exacerbated by his time in

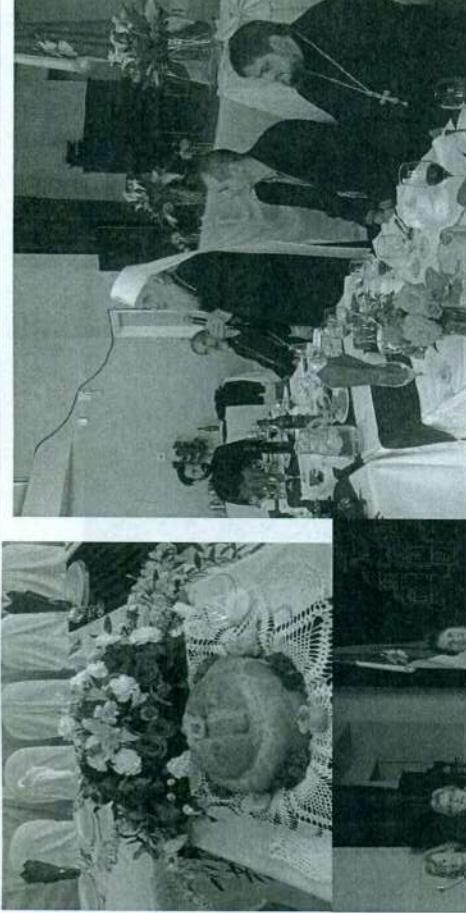
Dachau. He taught for three years at St Sava's Seminary in Libertyville, IL before he settled at St Tikhon's Monastery in South Canaan, PA in 1951. He taught at St Tikhon's and also served as the seminary's Dean and Rector. He was also a guest lecturer at St Vladimir's Seminary in NY, and at Holy Trinity Monastery in Jordanville, NY.

On Saturday March 17, 1956 Bishop Nicholas served his last Liturgy. After the service he went to the trapeza and gave a short talk. As he was leaving, he bowed low and said, "Forgive me, brothers. This was something unusual which he had not done before.

On March 18, 1956 St Nicholas fell asleep in the Lord Whom he had served throughout his life. He was found in his room kneeling in an attitude of prayer. Though he was buried at St Sava's Monastery in Libertyville, IL, he had always expressed a desire to be buried in his homeland. In April of 1991 his relics were transferred to the Chetinje Monastery in Lelich. There he was buried next to his friend and disciple Fr Justin Popovich (+1979).

English readers are familiar with St Nicholas's PROLOGUE FROM OCHRID, THE LIFE OF ST SAVA, A TREASURY OF SERBIAN SPIRITUALITY, and other writings which are of great benefit for the whole Church. He thought of his writings as silent sermons addressed to people who would never hear him preach. In his life and writings, the grace of the Holy Spirit shone forth for all to see, but in his humility he considered himself the least of men.

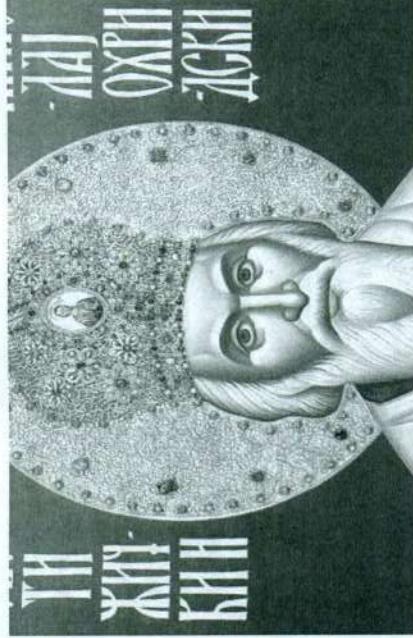
Though he was a native of Serbia, St Nicholas has a universal significance for Orthodox Christians in all countries. He was like a candle set upon a candlestick giving light to all (MT 5:15). A spiritual guide and teacher with a magnetic personality, he attracted many people to himself. He also loved them, seeing the image of God in each person he met. He had a special

Банкет у час Новога Светиства

St. Nikolay of Zhicha and Ohrid

Petersburg, the Provost asked him why he had come. He replied, "I wanted to be a shepherd. As a child, I tended my father's sheep. Now that

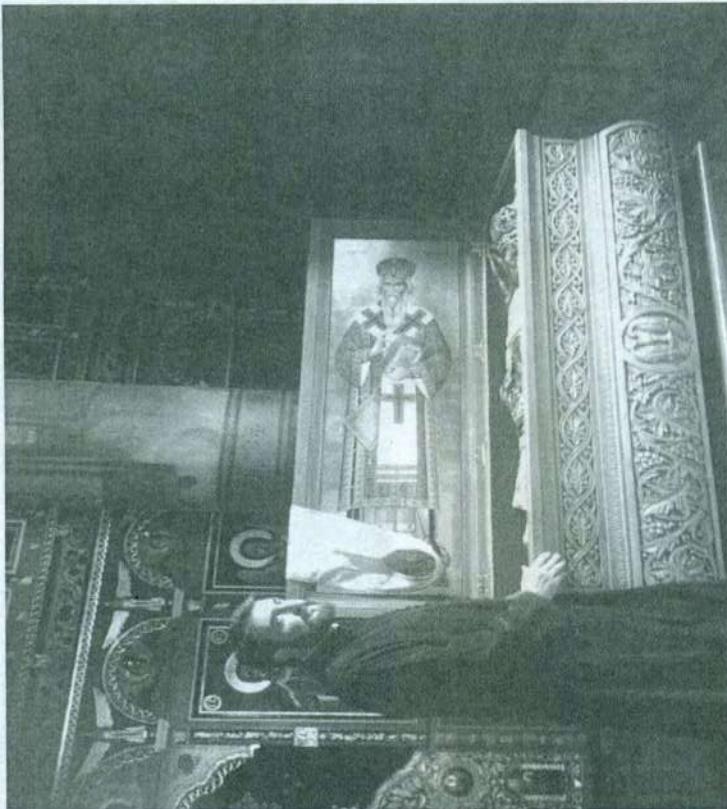
I am a man, I wish to tend the rational flock of my heavenly Father. I believe that is the way that has been shown to me." The Provost smiled, pleased by this response, then showed the young man to his quarters.

Saint Nicholas of Zhicha, "the Serbian Chrysostom," was born in Lelich in western Serbia on January 4, 1881 (December 23, 1880 O.S.). His parents were Dragomir and Katherine Velimirović, who lived on a farm where they raised a large family. His pious mother was a major influence on his spiritual development, teaching him by word and especially by example. As a small child, Nicholas often walked three miles to the Chelije Monastery with his mother to attend services there.

Sickly as a child, Nicholas was not physically strong as an adult. He failed his physical requirements when he applied to the military academy, but his excellent academic qualifications allowed him to enter the St Sava Seminary in Belgrade, even before he finished preparatory school.

After graduating from the seminary in 1905, he earned doctoral degrees from the University of Bern in 1908, and from King's College, Oxford in 1909. When he returned home, he fell ill with dysentery. Vowing to serve God for the rest of his life if he recovered, he was tonsured at the Rakovica Monastery on December 20, 1909 and was also ordained to the holy priesthood.

In 1910 he went to study in Russia to prepare himself for a teaching position at the seminary in Belgrade. At the Theological Academy in St

Молити Св.Николаја Жичког и Охридског Дароване Цркви
Св.Арх.Михајла у Ванкуверу!
Протојереј Матија Миловановић

Благословом Божијим као и нашем Патријарху српском и администратору Епархије канадске Г.Г. Ириће, као и добром волом Епископа ваљевског Милицутини нашеј Цркви св. Арх.Михајла дарована је трајно молитма св. Николаја Жичког и Охридског. Овај велики благослов и светина нашем верном народу дарована је на дан св. Јована Шантијског у реализацији Епархије ваљевске и манастира Лелић дана 02. јуна 2015 године.

На овај благословен пут кренули су протојереј Малиша Миловановић и протојереј Јован Вуковић из Епархије крушевачке. Поклоннико путовање и посту молитма св. Николаја настављено је обласком и његовог кивота у манастиру Лелић, као и посетом и целивачем мочтију и св. Јустину Ђелијског, које су тако дело монтирале, на општу радост и монаха у манастиру и поклоника, да је све нас ухватило усхићење и неописива радост.

Затим смо свете молитви однеси, и потом смо сачетано дочекани у цркви св. Богородице у Крупњевцу, а по благослову Епископа крушевачког Давида, где је бити изложено и дате верном народу на пељивање и духовно очређење, до доласка у Канаду, гачније у цркву св. Арх. Михајла у Ванкуверу.

Уз Божију помоћ, у петак 17. Јула у 19 часова, молитви св. Владике Николаја су светдано дочекане уз присуство бројног верног народа.

За сачетану улазак у Цркву, звона су отгласила долазак госта из Царства небеског уз траоратну литију око светог храма и певаше тропара Св. Николаја жичком и опришком. Након уношена честина молитвију у свати храм усредила је Акатистна молитва Св.

which God dwells by Grace even after the earthly death of the Saints. And by His most wise and good Will, God creates miracles in and through these relics. Moreover, the miracles which derive from the holy relics witness also to the fact that their pious veneration by the people is pleasing to God.

The pious veneration of holy relics, based on their miraculous nature, originated from Divine Revelation. Even in the Old Testament God deigned to celebrate with miracles the holy relics of certain of those who were well-pleasing to Him. Thus, by the touch of the holy relics of the Prophet Elisea, a dead man was resurrected. The tomb and bones of this Prophet, who had prophesied to Jeroboam the destruction of idolatrous altars, were greatly revered in Judea. The Patriarch Joseph also left a testament to the sons of Israel to preserve his bones in Egypt and, during their exodus, to carry them to the promised land (Genesis 50:25).

The Good News of the New Testament concerning the body—the significance and goal of the human body—is that, together with the soul, it achieves and inherits immortal life in Divine eternity. The Lord Christ has come to deify, to make Christ-like, the entire man, that is, the soul and body, and this by the resurrection, insuring thereby victory over death and eternal life. No one ever elevated the human body as did the Lord Christ by His bodily resurrection, the ascension of His body into heaven, and its eternal session at the right hand of God the Father. In this way, the Resurrected Christ extended the promise of resurrection to the nature of the human body—"having made for all flesh a path to eternal life." Thus man now knows that the body is created for eternity through union with the God-Man and that his divine work on earth is to struggle, with the soul, for eternal life; to struggle, with all those means that convey grace and virtue, to make himself grace-filled, fulfilled by Divine grace, and created anew as the temple of the Holy Spirit, the temple of the Living God.

From *Orthodox Tradition*, Vol. VII, No. 1, p. 9.
Translated from the Serbian by the Reverend Gregory Telepneff.

and prayerful entreaty to the Saints. All of this constitutes one indivisible ascetic act, just as the soul and body constitute the single, indivisible person of the Saint. Clearly, during his life on the earth, the Saint, by a continuous and singular grace-and-virtue-bestowing synergy of soul and body, attains to the sanctification of his person, filling both the soul and body with the grace of the Holy Spirit and so transforming them into vessels of the holy mysteries and holy virtues. It is completely natural, again, to show pious reverence both to the former and to the latter, both to soul and body, both of them holy vessels of God's grace. When the charismatic power of Christ issues forth, it makes Grace-filled all the constituent parts of the human person and the person in his entirety. By unceasing enactment of the ascetic efforts set forth in the Gospels, Saints gradually fill themselves with the Holy Spirit, so that their sacred bodies, according to the word of the holy Apostle, become temples of the Holy Spirit (1 Corinthians 6:19; 3:17), Christ dwelling by faith in their hearts (Ephesians 3:17) and by fruitful love also fulfilling the commandments of God the Father. Establishing themselves in the Holy Spirit through grace-bestowing ascetic labors, the Saints participate in the life of the Trinity, becoming sons of the Holy Trinity, temples of the Living God (1 Corinthians 6:16); their whole lives thus flow from the Father, through the Son, in the Holy Spirit. By piously venerating the holy relics of the Saints, the Church reveres them as temples of the Holy Spirit, temples of the Living God, in

Николају српском. Био је ово један од најрадоснијих тренутака у животу наше заједнице. Честице Молитвије ће бити у црквију честрејет дана, а иницијативе су на поклониње и целивање верном народу сваке неједне на крају свете литургије. Након честрејест дана честице молитвију ће трајно бити постављене на наихово место у Цркви на благодатну помоћ верника.

Слава Богу и на свему! Ми хвала што насе је удостојио овако велике милости и нека нас све помилује и спасе молитвама Св. Николаја опридлог и жичког. Амин.

Тропар Светог Николаја Жичком и Опридском

Загоусти проповеднике Васкрснога Христова путовој рода Српског христосног у векове, расправљана Лири Духа Светога, поносе и љубави монаха, радиоње и похвало свештеника, учителују покажана, светародни Владико, чоловоје боГОМОЛЊЕ војске Христове, Свети Николаје Српски и Светарославани, са симаја светима Небеским Србије моли Јединог ЧовекоЛубија: да појади мир и слагу роду нашему.

Преподобни отац дустан (Поповић) СВЕТЕ МОИШТИ

Нема сумње, материја је најзатонтије, најтајније и најсложније заступљања у људском телу. Мозак?! - Кања се све чудеса и тајанства збивају између његове материје и душе! Свеколико је искуство рода људског: ничим се та тајанства не могу докућити и сазнати. Так нешточношти од тога доступно је људском чулно-разумном испитивању. Исто тако и срире човеково - саткано сре од самих небожемних тајни. Тако саткани и - скака ћелија у телу људском, и сваки монекул, и сваки атом. Све и сва је на свом тајанственом путу ка Богу, ка Богочовеку. Јер створена Богом Логосом, материја је самим тим Богочентрична. Поред тога, Својим цекотунским Богочечничким домостројем спасна света, Господ Христос је очигледно показао да је не само душа него и материја створена од Бога и за Бога, и да је Богочовек и за њу све као и за душу. Јер саздана Богом Логосом, материја је сва својим најнутрашњим богочежнича христо жењива.

Очиштедан доказ тога је што је Бог Логос постао тело, постао човек . Тиме је материја узвиличана божанским величјем, и ушла у благочатно-врлински подвиг обогочевења, охристијавања. Бог је постао тело, постао човек, да би се сва човек, све тело испунило Богом, и његовим чудотворним силама и моћима. Са Богочечником Господом Христом, са Нетовим телом материја је сва кренула Христовим путем: путем обогочевења, преображенja, освештавања, вакрења, вазнесења, ка надхрвијинској слави и венчности. И све то бива и све се то збива кроз Богочечничко тело Цркве, која и јесте Богочовек Христос у василеју пуној своје Богочечничке личности, пуној "која се испуњава у свету". Тим Богочечничким живљањем својим у Цркви тело се, као материја, као вештачество, освештаве Духом Светим, и тако опроявију Светом Тројицом. На тај начин материја постеке свој врховни

Божански смисао и циљ, своје вечно блаженство и своју Богочечничку бесмртну радост.

Светост Светитеља, светост и њихове душе и њиховог тела је од њиховог благочатно-врлинског живљања у Богочечничком телу Цркве Христове. Таква светост обухвата целокупну личност новекову: сву душу и тело, све што улази у гајанско устројство човекова бића. Светост Светитеља се не задржава само у души њиховој, већ се неминовно распостире и на тело њихово, те је у Светитеља свето и душа и тело. И ми, побожно поштујући Светитеља, поштујемо целокупну личност њихову, не радијући при томе свету душу од светог тела. Огуда је побожно поштовање светитељских моштију природан саставни део побожног почитовања и молитвеног призывања Светитеља. Све то сачињава један несјечиви подвиг, као што душа и тело сачињавају једну недељиву личност светитељску. Очигледно, Светитељ за живота на земљи непрекидном и једнодушном благочатно-врлинском сардњачком душама и тела својим, постиже светост личности своје, испуњује и душу и тело благодату Светога Духа, и тако их претвара у сасуде сметих

The Place of Holy Relics in the Orthodox Church

by St. Justin Popovich

Without doubt, matter is represented in the human body in a manner which is most puzzling, most mysterious, and most complex. The brain: What

wondrous mysteries pass between its physical and spiritual parts! How vast is the experience of the human race. In no manner can one ever fully comprehend or grasp these mysteries. Indeed, little of this is accessible to the human senses or intellectual investigation. So it is also with the heart of man, formed as it is entirely and solely from cosmic mysteries. So formed, too, are every cell, every molecule, every atom. Everyone and all are set on their mystical path toward God, toward the God-Man. Inasmuch as it was created by God, the Logos, matter possesses this same theocentricity. Moreover, by His advent into our earthly world, by His all-embracing condescension as God and Man for the redemption of the world, the Lord Christ clearly demonstrated that not only the soul, but matter also was created by God and for God, and that He is God and Man; and for it, matter, He is all and everything in the same manner as for the soul. Being created by God, the Logos, matter is, in its innermost core, God-longing and Christ-longing.

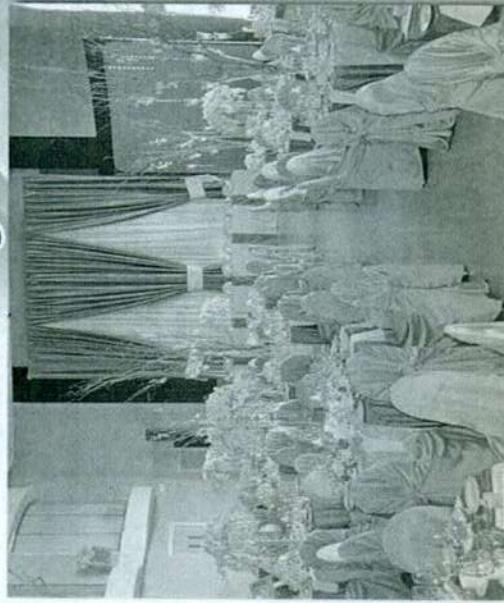
The most obvious proof of this is the fact that God the Word has become Incarnate, has become man (St. John 1:14). By His incarnation, matter has been magnified with Divine glory and has entered into the grace- and virtue-bestowing, ascetic aim of deification, or union with Christ. God has become flesh, has become human, so that the entire man, the entire body, might be filled with God and with His miracle-working forces and powers. In the God-Man, the Lord Christ, and His Body, all matter has been set on a path toward Christ —the path of deification, transfiguration, sanctification, resurrection, and

ascent to an eternal glory surpassing that of the Cherubim. And all of this takes place and will continue to take place through the Divine and human Body of the Church, which is truly the God-Man Christ in the total fullness of His Divine and Human Person, the fullness "that fills all in all" (Ephesians 1:23). Through its Divine and human existence in the Church, the human body, as substance, is sanctified as the Holy Spirit and in this way participates in the life of the Trinity. Matter thus attains its transcendent, divine meaning and goal, its eternal blessedness and its immortal joy in the God-Man.

The holiness of the Saints—both the holiness of their souls and of their bodies—derives from their zealous grace- and virtue-bestowing lives in the Body of the Church of Christ, of the God-Man. In this sense, holiness completely envelopes the human person—the entire soul and body and all that enters into the mystical composition of the human body. The holiness of the Saints does not hold forth only in their souls, but it necessarily extends to their bodies; so it is that both the body and the soul of a saint are sanctified. Thus we, in piously venerating the Saints, also venerate the entire person, in this manner not separating the holy soul from the holy body. Our pious veneration of the Saints' relics is a natural part of our pious respect for

Grand Wedding Banquet Hall to Rent for Your Special Day!

Enjoy stunning architecture
and natural light at Burnaby
Hall. Spaciousness allows
your guests to flow easily
from banquet room to the
central hall.

Beautiful entrance gallery
perfect for cocktail hour!

www.burnabyhall.ca
7837 Canada Way, Burnaby • Call 778.991.4598

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛЕ

Наша сала има леп простор за свадбе, прославе рођендана, слава или обележавања годишњица

Такође уз салу можете изнајмити и кухињу и бар

За резервације позовите: 778 991 4598

њихово од стране буди угодно Богу.

Побожно поштовање светих моштију, засновано на њиховом чудотворству, вођи порекло из Божанског Откривења. - Још у Старом Завету Бог је благоволео да свете мошти неких Својих угодника прослави чудесима. Тако је од додира светих моштију пророка Јелисеја вакансао мртвач. Гроб и кости пророка, који је Јевровому претсказивао разрушавање идолских олтара, били су у великом поштовању код Јудејана.

Патријарх Јосиф оставља завештање синовику Израиљевим да чувају kostи његове у Египту, и при одласку однесу их у земљу обећану.

Нови Завет је удигао тело људско на небивалу, божанску висину и прославио га словом какву немају Херувими и Серрафими. Благовест је Новог Завета о телу: смишо и циљ тела људског је да заједно са душом стекне и наследи живот вечни у блаженству вечном. Господ Христос је дошао да спасе-охристио=обожи=обогочени целога човека, то јест и душу и тело, и да им вакансрењем осигура победу над смртју и живот вечни. И нико никада није тако прославио тело људско као што је то учинио Господ Христос вакансрењем својим са телом и вазнесењем тела на небо и већину седамдесет година са десне стране Бога Оца. На гај начин Васкрси Господ је учео залог вакансрења у природу људског тела и - "сваком телу пропуту пут у живот вечни."

Јер благодатна сила Христова прониче, обнагодљавају све састојке човекове личности и сву личност као целину. Непрекидним еванђелским подвигима Светитељи постепено испунију себе Духом Светим, тако да и света тела њихова, по речи светог Апостола, постали храмови Светога Духа. Уселивши Христа вером у срца своја, а Бога Оца деловарном лубављу и испуњавањем заповести, утврдивши се у Духу Светом благодатним подвигима, Светитељи се отприлику, постју обитељи Свете Тројице, храмови Бога живота, и сав им живот пропоније: он Оса кроз Сина у Духу Светом. И попутују свете молитви светитељске, Црква поштује храмове Светога Духа, храмове Бог живота, у којима Бог благодату живи и после телесне смрти Светитеља, и по премудром благоволију Свом чини чудеса из њих и кроз њих. И та чудеса, која бивају од светих моштију, посвећујују да је побожно поштовање

имајући у виду да је окакав новозаветни циљ тела људског постинут и остварен у личностима Светитеља, хришћани и узажују побожно поштовање темима светитељским, светим моштима њиховим - као светим

храмовима Духа Светога који благодану својом боравњу њима.

Но Свето Откривење показује да по неизмерном човекобубљу Свом Дух Свети борави благодану Својом не само у телма Светитеља вен и у одећи Њиховој. Тако, у другим светог Апостола Павла исцелују болеснике и изгоне нечисте духове ;

паштотом својим пророк Илија узара па води, раздаја воду Јордана и сухим коритом прелази Јордан са својим учеником Јелисејем ; то исто са истим плаштем чини сам пророк Јелисеј по узчуји Илјинском не небо. А све то има своју божанску потврду и објашњење у божанској сини која је боравила у ханџинама Спаситељевим, које су обавијале Негово пречисто божанско тело . Џтавиши, по неисказаном човекобубљу Свом, Божански Господ, чини да слуга Његовог Божанства чине чудеса не само телом и оделом вен и сенком тела свог, што сведочи доказајаја са светим Апостолом Петром: његова сенка исцелује болеснике и изгони нечисте духове.

Бесмртна благовест Светог Откривења о светим молитвима и вињовом побожном поштовању посвећењена је и непрекидно се посвећује Светим Преданцем од апостolskog doba до данашnjega dana. Безбройје су свете молитви Угодника Божијих широм православног света. Чудеса њихова су неизврјадна. Побожно поштовање њиховој од стране православних хришћана је посвећеност. И то несумњиво зато што свете молитви чудотворством својим побуђују њих на побожно поштовање њиховој. Од самог почетка, у apostolskoj dobi, хришћани су побожно чували чесне молитви Светог Претече и светих Апостола, те су оне могле дона до нас; а за време гонења они су скланяли и скривали по домовима својим свештене остатке тела светих Мученика. И од тада па све до данашnjega dana свете молитви светих Угодника Божијих чудесна својим разливима бесмртну радост богочовечанске вере нане по срдцима православних хришћана. Сведочанства о томе безброяна су; највећима само неколико.

Како су свечано пренесене и сретане свете молитви Светитеља, држivo опишује Свети Златоуст у својој Поквалној речи о Светом Игњатiju: "Ви житељи Антиохије, отпушти сте епископа и примили мученика; отпустили сте га с молитвама а примили с венцима; и не само ви него и сви житељи успутних градова.

Замиситеље, шта су све они морали осећати при повратку светих остатака истогвих! Кајвом су се спашћу наслđivalи! У кајвом усхићењу бил! Како су се радовали! Кајвим су похваљаваја односу д обесцјаним венцима! Замиситеље у баканском сину која је боравила у ханџинама Спаситељевим, које су обавијале Негово пречисто божанско тело . Џтавиши, по неисказаном човекобубљу Свом, Божански Господ, чини да слуга Његовог Божанства чине чудеса не само телом и оделом вен и сенком тела свог, што сведочи доказајаја са светим Апостолом Петром: његова сенка исцелује болеснике и изгони нечисте духове.

Васељенску веру Цркве о побожном поштовању светих молитвију потврдили су богоносни Оди Светога Седмог Васељенског Сабора својом одлуком: "Гостол наш Иус Христос подари нам је молитви Светитеља као спасносне изворе који изливaju разноврсна добродоћноста на немoinе. Стога они који се дрзну обданити молитви Мученика: ако се епископи - да се срврну, а ако су монаси и световњани - да се лише општења . У правилу 7. истог Васељенског Сабора вели се: Ако су који свети храмови освештени без светих молитвију Мученика, наредујemo да се у њима полож молитви уз уobičajenu молитву . Да је побожно поштовање светих молитвију саставни део Богочовечanskог domostraja спасења сведенje и ове чинjenice: од најduboje светotpredaљske starine храмови су издани на грбomima и молитвама Светитеља, и свака Лигутија се врши једино на antimisnu у коме се налазе честине светих молитвију . Поред тог, богослужбене књиге, нарочито Mineji, препуни су молитава и песама које се односе

У цркви свака бакшица која стоји кај месту за падање свећа саветује другачије. Како разабрати ко је управа?

Те бакшице често веома мало знају о црквеним стварима, те зато у погледу света што има везе са Црквом и понашањем у цркви треба питати светитеља, а и сам човек треба непрестано да учи: да чита Свето Писмо, дела Светих Отца и верско-поучну литературу.

Да ли је обавено ктиторstvije се до земље у време voglašas „Свијатаја Свјатим...“⁴⁹

ЗЕМНИ ПОКЛОНИ (метане) се не чине несесарно и у празничне dane. У несесару и празничне dane дозвољени су поасни поклони до земље само великим Светима: Светим Даровима, Светим Молитвама, чудотворној икони. У време voglašas „Светине светима...“ требало би учinitи поасни поклони.

Ако је дете (беба) у цркви немирно и штета се и то омета службу или оне који се моле, треба ли да се изведе из храма ?

Треба и мора да се изведе док дете плаче и смета, а потом опет треба да сестане близу врата како би могlo опет да се изнесе ако би се такав случај поново.

Ако дете нече да приими Св. Дарове и стисне уста, треба ли Га насино причестити?

Малом детету може да се да маја кап Св. Григорија, а великом детету не треба давати Св. Причеће на сну.

ЦИТАЈЕ је најважnije код помена за покojne: молитвista, парастос или Св. Лигутија?

За покojnika је добро све, али најважnije је помињање за време Прокомидије на Св. Лигутији. Али, ако је покojnik мало вероваши у миро у беzbожништву, онда је за него бољa молитva него молитva.

Да ли је добро позвati светитеља да одlужжи парastos na grobu ili u Crkvi, ako nisam u mnogućnosti da bsem na grobu?

Био је случај кад се после парastosa na grobu, pokojnina javila svojoj rođaci i rekla: „Досад mi је било као да је на мени био камен, а чим си mi dala parastos, као да су камен skinut na men.“ Дакле parastos је користан i bogutogdan.

Каква духовна средstva može posavetovati novaku koji želi da se oslobodzi pijaanstva?

Исповест, svakodnevno citanje Jevanđelja i Isusove molitve, pićeve svete vodice, давање милостине, давање имена да се помиње на Проскомидији на Светој Лигутији, molitve Sv. Jovana Kroničatog protiv pijaanstva i molitve za pomoh Svetini Petreburškoj.

Да ли pravoslavac sme da dočekuje svetovni Novu godinu 1. januara (po „novom“ tj. zapadnom, gradičkom kalendaru)? Šta da se radi ako porodica nisustira na tome?

Za pravoslavnog Hrišćanina prvi januar po novom kalendaru je vreme strog posta, tj. poslednje nedelje posta pred Božićem. Imala mnogo svetovnih praznika, aли Hrišćanini njuje od ovoga sveta, iako živu u ovome svetu. Za noga je Božić - dan Rođenja Hrista Spasitelja, Praznik nad praznicima i on se za taj praznik u vreme svetovne Nove godine priprema strogim postom.

У чемu se sastoji trpljeњe?

Trpljeњe je smrreno i kratko примањe i prihvatanje svega što nam se dešava u животu kao daru Božijem, kao onoga što се zovu po voleći i donušteću Božijem, a za naše duhovno исправљање, добро и спасење. Hrišćansko dugotrajanje je blажenstvo duše koје се не прекida ни у радости ни у жалости.

А кроз тело човеково и сва твар, сва материја добила је свој божански смисао, богочовечански свесмисао. Јер човеком, освештеним у Цркви светим тајнама и светим врлинама, освећује се, охристовљује се и твар, и материја. А уз то и она радост: мироточивост мноих светих монитију. То мило чудо дато је светим монитима да покаже да су хришћани засти "Христом" мирис Богу (2.Кор. 2,15), мирину на Бога, на небо. Еванђелска је истинा: грех је човеков - смрад пред Богом; и сваки грех смри из ђавола. Кроз свете тајне и свете врлине хришћани постaju "Христов мирис Богу." Отуда су и свете монити Светитеља мироточиве.

на побожно поштовање светих монитију. А Хитија Светих изобилују сведочанствима о најхвом чудотворном делатњу, развијајући по срдима православних хришћана бесмртну радост вере напе православне=богочовечанске.

Све у свему: тајна светих монитију је у срцу новозаветне светије: оваплоћенка Бога . Јер власца тајна човечијег тела објашњена је оваплоћенем Богом, отгловољенем Богом: Богочовеком Господом Исусом Христом. Отуда благовест, сведлаговест о телу: "Тело је за Господа и Господ за тело."

Из Догматике, Београд, 1978.

ПОСАВЕТУЈ МЕ, ОЧЕ!

(Одговори уобичајена питава и недодавање из хришћанске скаколичевице и чукеног жигота)

Бојим се да идеј у цркву да на мене не баше чини. Кажу да тамо има много врачара.

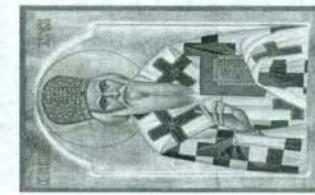
Ове мисли вам намеће неизједатељ рода људског - ђаво. Црква је за верника рајско место и место очишења од грехова. Тешко да не се спасити опај ко у цркву не иде. Јер сви Свети Оци уче да нема сластица без Цркве и ван Цркве. Али, и сам човек трени када врачарама припуштаје већу слатку пеголи Богу. Бог је јачи од сваке врачиње и магије. Из Светог Писма знамо да не само врачаре, него и сам ѡаво, не могу ништа да ураде без Божијег допуштења, као и да Бог никада неће допустити веће пекућење него што човек може да издржи.

Како поступити ако рођендан рођака или блиских пријатеља налази у дане поста, а триесеље мрсна и прави се већевљ?

Пети Еванђелист и велики пророк православља

Свети Владика Николај српски

Епископ Николај (у свету Никола Велимировић) рођен је 23. децембра 1800. у селу Лепину од родитеља Драгомира и Карагарине. После основне школе, гимназије у Ваљеву и Богословије у Београду уписао се на Старокатолички богословски факултет у Берну, Швајцарска, где је 1908. одбрано докторску дисертацију Веру у Христово вакање као основна догма апостолске цркве. Идуће године одобрano је дисертацију о Берклију у Женеви. Владесетог децембра 1909. замонашен је у манастиру Раковици и рукоположен у чин јерођакона и јеромонаха. По жељи митрополита Србије Димитрија, јеромонах Николај проводи извесно време у царској Русији, коју не доживотно носиши у броју изјасниш за Србију и имене имена."

Пре избора за епископа јеромонах Николај је био суштент Богословије светога Саве у Србији да узимаје да то учини, и да је имена имена.

Свети Јован Златоуст дозвољава да то учини, чак, и мали дечак.

Пре избора за епископа јеромонах Николај је био суштент Богословије светога Саве у Србији да изјасниш за Србију и имена имена.

Београду. Свети архијерејски сабор Краљевине Србије изабрао га је за епископа жичког 1919. године. Већ 1920. године епископ Николај по властитој жељи прелази у Охрид. После доношења Устава Српске православне цркве, 1931., спровођен у дело седињење епархија Охридске и Битољске у јединствену Охридско-битољску епархију са седиштем у Битољу. За време свог архиепископства у овој епархији епископ Николај ствара у манастиру Калишту центар женског монаштва, који ће поред манастира Хопова и Кувеждина бити расадник српског монаштва и попунити много празне и опустеле, за време Првог светског рата, српске манастире. Охридски пустыњак, како је епископа Николаја назвао језан од најунущијих Срба нашега времена, из Охрида, и касније из Битоља, управљава у име Српске православне цркве целокупним богословачким покретом. „Магнетизмом своје личности он је привукао и усперо латентну религиозност народних маса. И тако је, под његовим утицајем, двадесетих година овога века организован тај верски покрет, превасходно сељански, који је импресионирао побожните и молитвеном ревновању. „Богомольци покрет дај је, „само Хиландару и чланову НХЗ створену су монахке матице, „у мнотим нашим манастирима. Захвалујући овом покрету епископ Николај је обновио монашки живот у запуштеним манастирима у Овчару и Каолару.

Поред мисионарских курсева епископ Николај организовао је саборе Хришћанске заједнице, „на којима је долазило хиљадама богољубаца из свих крајева и на којима је изузев два слушача увек присуствовао и говорио воја покрета епископ Николај. Поред неколико часописа Православне народне хришћанске заједнице објављиване су сваке године књиге и књижице. До 1941. године издато је у тој библиотеци преко стотину великих или мањих књига врсеке садржине.

Три године по смрти епископа жичког Јеремије, епископ Охридско-битољски

Два брата која су се волела

Два брата, један ожењен, други неожењен, поседовали су фирмом чије је плодно тло давало обиљне лештине. Пота је жита приспалају једном брату, а друга половина другом. На почетку је све било добро. Потом би се ожењени брат нову повремено будио од сна и мислио:

«Го није право. Мој брат није ожењен и добија половину урола са фарме. Са мном је жена и петоро деце, и тако сам осигуран за своју старост. Али, ко ће се бринути за мој брат као остати? Он мора много више ставити на страну за будућност него што то чини сада, и стога је он потребнији од мене.» Са тим би мислама устао, прикрао би се кући свога брата и истресао би врећу жига у братову житницу.

Неожењенији брат пао је са салетати исте такве мисли. Повремено би се будио од сна и говорио би: „Ово једноставно није поштено. Мој брат има жену и петоро деце, а добија је половину урола са замком. Ја не морам никога прехranявати осим себе. И је ли стога праведно да мој брат, чије су потребе очига веће од мојих, добије танко колико и ја?“ Тада би устао из кревета и одлео би груну врећу жига у житницу свога брата.

Једне ноћи обојина су устала из кревета у исто време и напали су јелан на другога с врећом жига на леђима.

Много година након њихове смрти проучују се га вест. И кад су јуди хтели подићи храм, избрали су место на којем су се два брата

сусрела, јер у месту нису могли наћи светије место од тога.

ЈВН 13:34 Заповијест нову дајем вам: да ћувате једни друге, као што ја вас љубих, да и ви љубите једни друге. ЈВН 13:35 По томе ће сиј познати: да сте моји ученици ако ћувате имањи љубав међу собом.

ФОЛКЛОРНА ГРУПА МЛАДА СРБАЦИЈА

МЛАДА СРБАЦИЈА ПОЗИВА СВЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ ДА СЕ ПРИДРУЖЕ НАШОЈ ФОЛКЛОРНОЈ ГРУПИ. УПИС ПОЧИЊЕ ПОЧЕТКОМ СЕПТЕМБРА.

Играчи су подељени у 3 старосне групе (најмлађа група од 5 година).
Пробе ће се одржавати у просторијама Цркве Св. Арханђела Михаила

За све информације позовите председнику Драгану Рикерт на телефон: 778-772-8978

Николај изабран је 21. јуна 1926. за епископа жичког. Након његовог поновног дослaska, Жичка епархија је доживела свој духовни претород. Обновљени су многи манастири и подигнута нови парохијски храмови. На сваком кораку осетила се снажна рука епископа Николаја. „С нам поинте јејна нова епоха. Он није привукао Цркви само народне масе него је напао и јејну духовну елиту.“

Епископ Николај је знат да се успење на врх ствара духовне обlastи или књижевног рада кога би се дотакао. У склону и ваздух први или међу првима: као беседник и песник не мање него као мисионар, мисијан и пророк. Владика Николај је, обновио спрско црквено беседништво и сам је био највећи беседник у историји Српске цркве. Његова дела, до сада сабрана, „износе тринаест томова, мисионарски рад владике Николаја био је по објиру ороман, а по садржају свестран и може се само поредити са делатношћу светог Саве. У својству мисионара Српске цркве, путовао је између два Светска рата на Запад, првенствено у Енглеску и Америку, но и у околне балканске земље, у Цариград, или највише у Грчку, где је редовно посещивао Свету Гору и запао се за обнову хиландарског општака. Учествовао је на бројним међународним и међуцрквеним састанцима, јер се интересовао за екуменизам и спријатљио с представницима англиканске и епископалне цркве. Сарађивао је 1930. на предаборђној конференцији православних цркава, одржаној у светогорском манастиру Ватопеду. У земљи се запао за рестаурацију старијих цркава, манастира и других споменика. Одликовао се такође својом хуманитарном акцијом, подизао децу домаће и хранилишта, од Бигала па до Чачка, Горњег Милановца, Краљева и Крагujevca.“

Приликом конкордатске борбе, 1937., епископ Николај је устао у заштиту животних интереса Српске православне цркве живот и писаном речју, а онај је дошао рат. Одмах после немачке окупације епископ Николај је интерниран у манастир Јубостињу, да би касније био премештен у

сестра Дара Негован и која се заједно са својом екипом побринула за диван славски ручак. О. Малиша је читала славу сестрама и захвалио им се на скакој помоћи и доприносу цркви и црквено-школској заједници.

Даница Толбешћик

Свети Василије Острогски – Школска Слава

Најстарија група Младе Србадије су сестри на полон даривале песму и на крају славског ручка отпевале неколико омилених песама које сестре из овог кола много воле. Везак је звезда Дјева Марија, јечам жена Косовка девојка и бурђевдан.

Прослављени традиционални Српски Дани

У летој атмосфери и слатком друштву сестре су провеле своју славу. Честитамо славу нашим сестрама и желимо им да им се много младе српине придруже и на тај начин допринесу очувању Кола.

Мајке Цркве.

Као и сваке године на почетку лета одржани су традиционални Српски Дани. И ове године био је успешан фестивал којим се слави српска вера, народна традиција, култура и чувају од заборава дивни српски обичаји. Надасве, Српски дани су изванредна прилика за дружење и окупљање око наше Мајке Цркве.

Управни одбор ЦШО су организовали шаховски турнир и српске специјалите са роштића а вредне сестре КСС су припремле домаће српске посластице и било је ту за сваког понешто.

Фолклорна Група Млада Србадија је припремила леп културно-уметнички програм са наступима српских фолклорних игара и песама. Било је лето видети у наступе фолклорних гостујућих група и фолклорних ансамбала.

Захвалjujemo се нашим спонзорима српских дана који су својим приликом помогли да се овогодишњи српски дани одрже, и свим

добровољцима који су за добробит своје цркве одвојили своје слободно време и уложили велики трул у организацији Српских дана.

Даница Толбешћик

Свети Василије Острогски – Школска Слава

Српска школа Свети Василије Острогски прославила је своју круну славу а уједно и крај школске године. После резаног славског колача ученици су нас образовали завршном приредбом коју су припремили уз помоћ својих учитељница. Било је велико лепо видети на сцени драматизацију песме о Краљевићу Марку, чути рештанице песама Чика Јове Змаја, и певање децајег хора уз клавирску пратњу учитељице музичког Јњиљане Јорѓаневић. Ученици су се потрудили да нам прикажу и два драмска комада: "Библијска прическа о рају" и „Запит он вежбак“. На крају програма су примили дипломе и књиге за успомену на ову школску годину. После завршене приредбе смо се још мало дружили са нашим гостима. Уз послужбе које су привремиле учитељице и ЦШО Свети Арханђел Михајло. Унапред се радујемо одласку у Зор врт који је најављен за следећу недељу 17. маја, и надамо се да ћемо се дружити и следеће године у још већем броју. Хвала свима који сте ове године помагали у раду српске школе, на првом месту учитељима и родитељима који су одвајали своје време за очување наше писма, језика, вере и традиције. Уједно позивамо све заинтересоване да нам се прикујуће наредне школске године.

Лара Миловановић

манастир Војловицу. Овде је био заточен заједно са патријархом српским Гавријлом. Из манастира Војловише Немци су их 14.септембра 1944. године одели у логор Дахау. Ослободили су их Американци када су ушли у Кнобел 8. маја 1945." После слободе ослобођена епископ Николај се није вратио у Југославију. Извесно време је живео у Енглеској, а затим се преселio у Америку."У Америци је до последњег дана наставио мисионарску активност.Поред многих беседа и књига написаних у смиријанији, радио је као 1991.године пренет је у свој родни Лелјин.

Молитва светитељу НИКОЛАЈУ СРБСКОМ и суперевољасливом

Нови Златогусти, пети еванђелисте, и велики пророче православља, не заборави нас, роля свог се сести, и сих православних, Николаје свети. Да се сви који ти кличу избаве од сваке невоље и муке. Да у правоверију и правовиљеву дане проживе. Да нам отахобна наша буде данско од нових јереси и раскола, а и ако их буде, молитвама твојим да изгубе снагу.И да конкордати са Ватиканом и врагом само давна прописlost буду. Да се увек, попут светог кнеза Лазара, опредељујемо за небеско царство. Да нам се род србски сложи, умножи и обожи, и да сви Србљани буду народ божји. Да се само Господу и светима Богијима кланамо, и да се пред неспрјатељима нашим никада не скланамо, имајући чврсту веру и наду у Божју помоћ, и твоје свете молитве, и да неспрјатељеве вере и отечества побежујемо, и да неспрјатељи наши побеђујемо, што даље могу, а ми да захвалимо теби за молитве твоје и твоје и нешем Цару и Богу узносимо хвале. Јер њему пратичи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА СЕПТЕМВАР

2015

04. септембар 2015 (петак)

Пресветој Богојеви

06.септембар 2015 (петак)

Литургија

10 AM -св. Литургија (Усековаче глаче

04. септембар 2015 (петак)

Б РМ Академиј

10 AM-св. Литургија

11 септембар 2015 (петак)

10 AM -св. Литургија (Усековаче глаче

06. септембар 2015 (петак)

Литургија

10 AM -св. Литургија (Мала Госпојина)

10 AM-св. Литургија (Кристовдан)

13.септембар 2015 (петак)

Литургија -Молитва на почетку школске године 2015/16

20.септембар 2015 (петак)

Литургија

21.септембар2015 (понедељак)

Литургија (Мала Госпојина)

27.септембар 2015 (петак)

Литургија (Кристовдан)

Сваког првог петка у месецу у 18:00 ч. одржава се Академија молитва Иисусу Христу. Пресветог Богојеви и Св. Владимира српском. Академија молитва је молитва благогарности и славословља, и израз љубави према Христу и светима.

Прослављени Св. Петар и Павле и Драган Дан

У недељу 12. јула, на дан Св. и врховних апостола Петра и Павла, одржана је Св. Литургија. О ливним апостолима који су јеванђелски пут неустрашно прешли беседио је протојереј ставромор о. Мирољав Дједанов. На крају службе отржан је паастос покојном спаском генералу Драгану Михаиловићу.

Након богослужбене и паастоса Управни Одбор ЦШО и СНО Драга Михаиловић су организовали пикник чији је свак приход био намењен цркви.

Крсна славо благи дане

Једно од најлепших наслеђа остављеног спиској души је наш св. Оца Св. Саве јесте Крсна Слава. Српски народ слави и слави је Крсну славу и у најтежим и најразноснијим тренуцима живота, јер слава је принос љубави и делу живе вере у знак захвалности Господу и нашем светитељу покровитељу. Слава је израз дубоког поштовања православне вере и традиције и свима који славе славу даје се благослов и напредак за живот у Христу.

Прослављен Св. Ђорђе – заштитник КСС
Косовска Девојка

Прослављени Св. Кирило и Методије,
покровитељи Фолклорне Групе "Млада
Србијади"

У недељу 24. маја, Фолклорна Група Млада Србијади, наша деца и омладина, који чувају своју српску традицију кроз неговане, чуване и игране српских кола и певачњем старих и изворних српских песама, прославили су своје покровитеље и заштитнике Св. Кирила и Методија, просветитеље и учителе словенске.

Најпре је одслужена св. Литургија и прецено је било видети и чути посебну радост тог дана када су чланице најстарије групе из Младе Србијади певале у хору за време богослужбене, и још више улепшале

Богослужбене својом анђeosким гласовима. Славски колач и коливо је осветио наш о. Малиша Миловановић, а Млада Србијади је певала тројар на српском језику Св. Кирилу и Методију. Дан и изданан славски колач је припремила председница Младе Србијаде Рикара Драгана

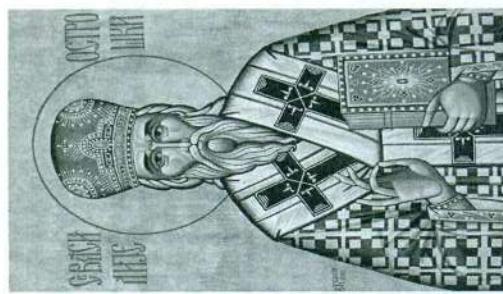
3. маја након Св. Литургије, о. Малиша Миловановић је осветио славски колач и коливо које је све године припремала млада

богослужбене својом анђeosким гласовима. Славски колач и коливо је осветио наш о. Малиша Миловановић, а Млада Србијади је певала тројар на српском језику Св. Кирилу и Методију. Дан и изданан славски колач је припремила председница Младе Србијаде Рикара Драгана

Свршнина Храма, о. Малиша, је честитог славу дечи, омладини као и свим родитељима који доводе своју децу и на тај начин и они доприносе очувању српске традиције и културе. О. Малиша им је пожелeo многе среће и успеха у њиховом раду.

Након освећења славског колача и честитог свештеника, уследио је леп славски ручак за који су се побринуле мале фолклора на чецу са својом председницом. Радили су много да би допринели да се слава што достојанственije обележи.

Честитамо славу Младој Србијади која вредно ради и учествује у животу наше заједнице својим наступима на апсолутно свим догађајима и прославама које су се одржавале у протеклој години и који нам предстоје.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

ЦРКВА СВ.АРХ. МИХАЛА-БУРНАБИ, БК
СРПСКА ШКОЛА" СВ. ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ"

ПОЗИВА

сву заинтересовану децу на упис у школску 2015/16 , упис траје до 13. септембра 2015.
Школа се одржава недељом и има две групе, малу и средњу . Настава за младу групу изгледа овако.

9.30-10 AM Веронаука

10-10.45 AM Српски језик

11.15-12 AM Музичко васпитање

Средња група има час српског језика од 12-12.30 АМ

Планирано је и увођење новог предмета у наставу после часа српског језика, "Историја, продукција, арти"ако има заинтересоване деце средњег узраста, којим би обухватили битне чинjenе наше нараода, из историјског, верског и културног наслеђа.

Школа почине са радом у недељу 13 септембра 2015 , са блажадарношћу Богу, а завршава рад 15 маја 2016 године.На крају школске године ученици иду на једнодневни излjet.

За све информације можете контактирати у цркви или електронском поштом,
протојереја Малишу Миловановића
господу Љубану Атанасковићу

o.malisa.spe@gmail.com

afabili@yahoo.ca

Отплата дуга 2015

Акција Отплатимо дут

почела је 1. септембра 2011:

- Дуг на почетку акције: \$1.683.163
- Након прве уплате: \$1.548.265
- Након друге уплате: \$1.420.000

Након недавне треће уплате од \$75.000: \$1.282.899

**ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ СВИМА
КОЈИ СУ ДО САДА ПОМОГЛИ ОВУ АКЦИЈУ!**

Акција отплате дуга се наставља са надом да ћемо и ове године до новембра скупити исто колико и прошле године.

„Ко учини колико је кадар, учинио је колико је дужан“ и дајмо сви свој допринос изградњи наше цркве. Градећи цркву, изграђујемо себе!

Св. Петар Цетињски

Позивамо вас да се пријужите и учествујете донацијама и волонтерским радом.

Сам Господ Бог гледа и враћа вишеструко!

Прилогог можете донети лично или послати на адресу: 7837 Canada Way,
Burnaby, B.C., V3N 3K8

Ваше прилоге такође можете уплатити преко PayPal-а (линк је на нашој веб страници). Обавезно напишите своју адресу како бисмо вам могли постати потврду о прилогу

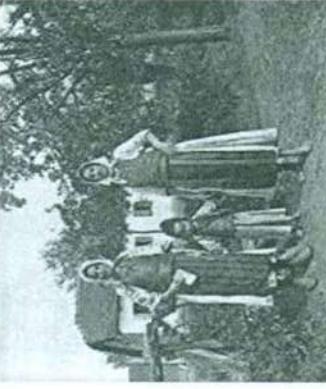
Информације: Преседник Ц.Ш.О., Љубомир Котур

ПРВИ СВЕТСКИ РАТ- ГОДИНА 1915

Аустро-немачка и бугарска офанзива од 6. окт до 22. нов. 1915. год.

Суштину ове офанзиве чинили су покујаји окружења и уништавања српске војске. Израђен је операцијски план заједничке офанзиве против Србије и Црне Горе. Главни реализатор и командант ових учесника у офанзиви био је генерал Август Макензи. Планом је било предвиђено да се српска војска обухвати са севера (из Срема и Баната) и са истока (из Бугарске). Планirano је да се главни удар изведе са севера. Изводио се преко Саве и Дунава. Носилац главног удара била је 11. немачка армија која је дејствовала великоморавском долином и З-аустроугарска армија која је имала задатак да дејствује преко Београда на југ. По овом плану са истока преко Ниши и Крушеву дејствовала је 1. бугарска армија. У саставу Макензијеве групе није била 2. бугарска армија, која је нападала на Македонију са задатком да прекине везу српске војске са Грчком. По овом плану аустроугарске снаге дејствовале су и преко Маврову и он Вишеграда ка Ужицу.

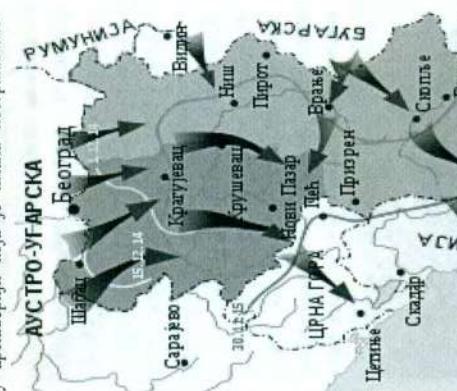
и регент Александру. То је приморајуо Врховну команду да изради нови оперијски план који је у целини био дефланзиван.

Реакција и поступци Србије-Србија се

Ток офанзиве на Србију и Прију Гору и комондавање у војсци

Макензенова офанзива почела је на Србију 6. октобра којој је претходила снажна и дуга артиљеријска приремка. На источном фронту Бугари су почили напад накиј 13/14. октобра.

Напади на Црногорском фронту почни су 22. октобра. Српска војска је на свим линијама фронта, расположена са 247.257 људи и 685 топова. Црногорска војска је бројала 48.300 људи са 35 топова. Српска војска је у стратешкој резерви имала само Тимочки дивизију са 11. 386 људи и 20 топова. Непријатељ је имао велику бројну надмоћ. Посебно је била велика надмоћност у артиљерији која је имала неограничене

количине мунитије. Непријатељ је кренуо у напад са двоструке обухватне основице. Главне снаге српске војске биле су поље у два приближно једнака дела. Распоред је био кордонски који је спутавао слободу покрета и нико постојали услови за извођење активне одбране. Врховна команда није имала могућности да врши стратешко пристапање околностима који су постојале или се предвиђало да до њих може

У посети Принстону

У суботу 25. јула 2015. године на дан Светих мученика Прокла и Иларија, представници ЦИО Свети Архангел Михаило из Ванкувера, протојереј Марина Миљовановић, председник ЦИО Јубомир Котур и члан ЦИО Весо Вуковић, обишли су гробље наших рудара који су трагично настрадали давне 1930. године у Блејкбури крај Принстону (Princeton).

У експозији у руднику Ујла, настрадало је 45 рудара од чега су скоро трећину чинили Срби. На заједничком споменику, примећено је неколико православних грешака и наша ЦИО ће се заложити да се грешке исправе. Тројини Срба (Плехаш, Потокњак и Љубарда) је тако подигнут и споменик са Ћириличним написом те давне 1930. године. Брат Весо Вуковић ће предложити грађу Принстону да о свом тројину уради свих 45 надгробних плоча за настрадале рударе.

Након 85 година одржан је православни парастос на гробљу за спасене њихових душа и душа других Срба који су се уклонили у Принстону.

У Принстону још увек живи доста људи Србског порекла, као на пример Плехаш, Поповић, Мандић, Павловић, Цветковић и други.

У индо центру у Принстону смо упознали господњу Лизу Томсон, девојачко Поповић, која нас је упутила на гостодина Михајла (Mike) Мандића (Mandich), најстаријег члана Србске заједнице у Принстону. Речено нам је да једини још он говори Србски језик.

У разговору са господином Мандићем, сазнали smo да је рођен 1923. године у Босанском Круту и да је 30-тих година прошлог века дошао у Принстон. Од тада никада није ишао назад у Босанску Крупу и након толико десетија прозоријо је одличан Србски језик са Србским свештеником и браћом Србином. Био је веома усхићен и захвалан на тој посети и захтевao да нас почасти кафом како би смо наставили разговор. Можемо рећи да су осећања била обострана и да је синка нама било пуно среће, што смо наше брате Србина обрадовали нашим доласком.

Након ове посете Принстону, уверили смо се још једном, да једини градећи наше православне Храмове и религију се Богу молећи у ъама, ми Срби можемо сачувати наш идентитет ван наше матице.

ЦИО Свети Архангел Михаило, Ванкувер

Нити народ за нећећу мари,
Ни за грађани ни обичај стари,
Нит празник цркве испуњује,
Празне цркве ка пеине пусте,
Празне дупле, па празне и цркве;
Свуд се чрни црно бе札акоње.
Стид ме једе и стид ме изједе.

Због гријеха народа мојега,
што и мене држан близу себе.
Зато плачем мој Предрати Спасе,
Вечност ми јс кратка за плакање,
Волно бих и у паску бити,
Само Срби да се Богу врате".

Драго ми је да чујем тако увишено мисли. И наша релакција је из истих разлога одабрала
Белог Анђела као свог заштитника и покровитеља за овај наш мисионарски часопис.
Како и када сте заводеլи иконописање?

После дугогодишњег бављења сликарством и након боравка на Хиландару и сусрета са Оцем
Војиславом Билојом, своје сликарство сам у потпуности иконописањем. Од Ода Василија сам добио
благослов да останем у Хиландару, и да се тамо даље усвршивам у сликању и иконописању.
Духовно обогаћен у знак захвалности сам манастиру Хиландару поклонио слику Св. Николе.

Предниви анђео из Милешеве озабран је
као универзални симбол мира тако да ме то
доладно инспирисало да одликам Белог
Анђела и поклоним га Цркви Св. Арханђела
Михаила, управо за Вацер 2015. Године као
својеверни симбол мира, али и зато што
носи хришћанске поруке – веру, љубав и
наду.

Да ћи имате неки нови план или
благослов да иконопишете још једну
икону за нашу Цркву.

отпочела је форсираније Дунава код Рама,
Вазјаша, Костола и Смедерева. Српска
Мобилна артиљерија брзо је узлакана. Сав
терет борби на целом фронту преузела је
гепадија. Отпор је био оточен. Од 53
дивизија на десну обалу Дунава стигло је само
8. Непријатељ је заузeo Смедерево 11.
октобра. У току 10. октобра почeo је
противапад претворен у отпорене борбе око
сеља Брежана. У овим борбама 11. дабарска
дивизија изгубила је 1.300 људи. Село
Брежана бранено је 8. пук III позива уз помоћ
Мештана. Имао је губитак од 600 људи. До
14. октобра 3. српска армија изгубила је
највећије положаје уз обалу Дунава.
Бугарска војска је 13./14. октобра почела
напад на целим источним фронтом и то без
објаве рата. Српске снаге су се средином
октобра нашле у смртној опасности. Болесни
и изнемогли војвода Путник (Путник се
разболоса од грипа у јуну 1915. године, од
којег се није никад опоравио) грахи одговор
на питање: "Каквом стратегијом спречити
стезање српске војске у обруч који је већ био
затворен. Стратегија српске Врховне команде
сувише је зависила од политике савезника
која је била контрадикторна и замрзлана.
Због лажног обећања савезника Путник је већ

7. октобра упутио своју резерву одбране
Београда. Војвода Путник је 15. октобра
издао припремну директиву о поступном
попланују северног фронта на линiju
Београд – Лепенешина. Схватали су да помоћ
савезника неће стићи Путник се одлучио за
стратегију „запушавања лукотина“. Другог
излаза за српску војску није било. Српска
војска почетком Макензенове офанзиве
брожаја је 420.000 људи. По стизању на
Косово, бројно стање стапило је на око 300.000
(мање за око 120.000). Преко Албаније
популације се 220.000. У току попланачне прега-
данице изгубила је изузима око
80.000 људи. Од почетка Макензенове
офанзиве до завршетка попланачња кроз
Албанију српска војска је изгубила око
200.000 људи.

Трајање Српства

Песник Лужичке Србије

Све док буде сунца и месеца
и под њима наша Лужица,
докле облак кишни благодетно заливава
богате, плодне наших, поља и Јњива,
све док зелено погрива брда родне
грудае и на њима бар један цветак буде...
Живети мора Српства, чврсто стаји
све док српско дете успављају мати
потнута нај колевком мајеном,
устављајући га песмом
све док свака мисао српског духа
не буде била изван свога руха,
да би језиком својим увек могла
понављати:
- то наше Српство мора опстati..

Хвала вам душане на овом разговору и желимо вам свако добро од Господа.

Монументално и потресно страдање Господа напег Исуса Христа који је у тренуку највећег страдања остројсто грехе близнима, без прекоравања и осуђивања их позвао на покаяње и корије себе жртвовао за искупљење и спасење читавог људског рода, после свих претрпљених мука и понижења упућује Молбу Олу Небеском да опрости људима, јер не знају шта чине.

Негово Вајкресење је наше спасење и

наме је завршено делом искушења и спасења рода људскога и то је управо један од моји главних мотива за одсликавање Белог Анђела. Не смејо заборавити поруку Патријарха Павла „Будимо људи.“ И у овим временима, а времена су увек тешка и прегруна искушења, требамо да будемо достојни својих предака, достојни потомци Светога Саве, требамо да очистимо своја осењања и да попуштејмо и волимо ближњег свога. Да очистимо ум и срце, да не будемо охоли и горди који ће осуђивати, да отпостимо и не завидимо ближњем своме, да се радујемо успешима ближњих, да тукујемо и сасеснемо у болу ближњих, да се заједно сvi приближимо Богу и да заједно ујemo у Царство Небеско.

Поклон Цркви Св. Архангела Михаила - икона Белог Анђела

Разговор са поводом:
Душан Бачковић, иконописац

Помаже Бог Душане, најпре да вам се у име читалаца нашег црквенонародног часописа заявим на вашем одливу за овај разговор о икони Белог Анђела који сте ви поклонили нашој Цркви.
Одакле је потекла идеја да иконопишете мишелевског Белог Анђела за нашу цркву?
Желимо да научимо нешто о икони Белог Анђела.

„Гледане Белог Анђела равно је молитви“ написао је један од најзначајнијих српских теолога Св. Владика Николај Велимировић. Како су популарни православни хришћански верници кроз историју често били уперени у фреску „Бели Анђео“ с врсом у спасење и жељи за одсликавање Белог Анђела сам пропашао управо у духовној величини и слави Белог Анђела и истинској наји коју она побуђује. С обзиром да је Вајкресење Христово у хришћанској учењу предуслов за будуће ваксарење и спасење свих праведника, погледи верника су увек окретани склама вере у спасење.

Бели Анђео је део композиције Мироносице на Христовом гробу из цркве Вазнесења Христовог манастира Мишелева, и спада у најпознатије државе Србије, и историјено се сматра једним од најлепших радова српске и европске средњевековне уметности. На фресци је приказан благовештник Архангел Гаврило, обучен у хитон снег беле боје, раширених крила, како седи на камену и мироносицама (женама које доносе добре вести) показује руком пра зан Христов гроб, место где је Христос ваксао.

Не смејо постати Срби одликани у срвом и потресном казивању из Небеске Јигутије Светог Владике Николаја Велимировића чим се светим молитвима кланамо и пеливамо

ИХ у Храму Богдем у Цркви Св. Архангела Михаила у Ванкуверу. И док имамо прилику да се молимо пред Светим молитвима Св. Николаја Жичког, благословени и духовно окрепљени након молитве не заборавимо његове опомене:

А ко диже прву задужбину,
Не диже је Теби него себи.
Пркве дижу да их виде људи,
Пркве дижу, бого се не моле,
Наг Божји закон испуњују.
Великаши правму погазили,
Богатили милост оставили,
Не попутује млађи старијата,
А се млађи памћни гради,

Нит њејаког јаки подржарава,
Већ га ломи док га не саломи,
Нит сусједа сусједа оправдава,
Већ се куне крив за неправу,
Због блатњаве земље од аршина.
Светеленици Вером ослабили,
Нит њејовке држе њејојаштво,
Свилу носе грехом се поносе,
Млади момци поштеноу се смiju,
А свој разврат ни од ког не крију,